

A/PNL/1096 / 11.09.2018

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Nr. 5112A/11.09.2018

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

e-mail: pnl@cdep.ro

INTREBARE

Adresată: Domnei Lia-Olguța VASILESCU

Ministrul Muncii și Justiției Sociale

De către: Deputat Florin-Claudiu ROMAN,

Grupul parlamentar al PNL – Circumscripția electorală nr.1 - ALBA

Obiectul interpelării: Memoriu din partea asociațiilor de revoluționari

Stimată doamnă ministru,

Vă supun atenției memoriul primit la cabinetul meu parlamentar din partea asociațiilor de revoluționari, care vă este destinat dumneavoastră. Astfel, asociațiile de revoluționari doresc să vă atenționeze asupra situației nedrepte în care se regăsesc în prezent membrii acestora cu privire la drepturile care li se cuvin prin prevederile Legii 341/2014 și care, deși le-au fost tăiate "provizoriu", odată cu cele ale altor categorii sociale, în perioada crizei din 2009-2010, aceștia au rămas singura categorie socială căreia nu i s-au mai returnat ulterior drepturile respective.

Menționez faptul ca acest subiect a fost adus în atenția dvs prin 4 întrebări similare care au rămas fără un răspuns pe care erați obligată să mi le furnizați în baza atributului de control parlamentar statuat prin Regulamentul Camerei Deputaților și prin Constituție.

Vă rog, doamna ministru, să înaintați spre competență și soluționare memoriul atașat.

Solicitez răspuns scris.

Cu stimă,

Florin ROMAN

deputat PNL de ALBA

Către

MINISTRUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

Doamnei Ministru

Lia- Olguța VASILESCU

Asociațiile de revoluționari sunt conștiente de responsabilitatea uriașă pe care v-ați asumat-o. Cu toate acestea dorim să vă atenționăm asupra situației nedrepte, inadmisibile în care se află în prezent revoluționarii din România. Ei sunt **singura categorie socială, absolut singura, care nu a primit înapoi NIMIC din drepturile stipulate în Legea 341/2004, tăiate „provizoriu” – ca o măsură de criză - de Guvernul Boc în anul 2012. Și, tot singura, care nu a inițiat măsuri de protest în stradă**, pentru a primi drepturile stipulate în Legea Recunoștinței. Așteptăm decizia dumneavoastră înainte de a hotărâ ce vom face și în continuare. Anual, în preajma votării bugetului pentru anul următor, o presă agresivă, manipuloare, dușmănoasă, stipendiată de cercuri politice interesate, dezinformează, otrăvește opinia publică cu „informații” false despre zecile de mii lei indemnizații primite de revoluționari (deși nu le-au mai primit de șase ani) și alte așa-zise privilegii, stipulate într-adevăr de „Legea Recunoștinței”, dar de care au beneficiat doar circa 5% dintre ei. Se poate ușor verifica! Este necesară o reconsiderare a poziției oficiale, de la care pleacă cifrele incorecte servite opiniei publice. Explicităm:

1. Deși Legea 341/2004 este în vigoare, prin ordonanțe succesive, indemnizațiile primite de „Luptătorii cu merite deosebite” (majoritari în lege) au fost suspendate începând cu anul 2012, iar în cele din urmă anulate prin OUG 95/2014. Pentru mulți dintre ei această indemnizație a reprezentat singura sursă de venit, garanție a creditelor luate pentru cumpărarea de locuințe. Ca urmare băncile au aruncat în stradă revoluționari pentru neplata ratelor la credite, iar câțiva s-au sinucis datorită acestui lucru. Vă putem da o listă cu aceștia. OUG 95/2014 a introdus o nouă categorie, „Luptător cu Rol Determinant”, singura cu drept de indemnizație. După reanalizarea dosarelor, au primit această titlatură doar 3506 revoluționari din circa 11.400 de „Luptători cu merite deosebite”, existenți statistic în anul 2014.
2. Deși prin OUG 95/2014 s-a pus de acord indicatorul de referință (salariul mediu) pentru calculul indemnizației stipulate în Legea 341/2004 cu cel din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat (începând cu anul 2011 indicatorul de referință a fost câștigul mediu salarial dar Casa de Pensii nu a ținut cont de modificarea indicatorului și, abuziv, a făcut calculele în funcție de vechiul indicator), după numai trei săptămâni guvernul de atunci a dat OG 1/19.01.2015 prin care valoarea indemnizației a fost stabilită pentru anul 2015...tot la nivelul salariului mediu din 2010 ($1836 \times 1,1 = 2020$ lei). Iar pentru anul 2016 s-a folosit aceeași tehnică, adică ...s-a menținut la nivelul lunii decembrie din anul anterior. Guvernul

Cioloș a continuat pe aceeași linie și în ultima OUG a stabilit indemnizația acordată revoluționarilor (a celor care o mai primesc) în anul 2017...la nivelul lunii decembrie 2016.

3. **Revoluționarii sunt singura categorie socială sau socio-profesională, cărora li se reține CAS din indemnizație (artiștii, scriitorii, actorii, foștii deținuți politici, arhitecții etc. nu plătesc CAS din indemnizații), deși Legea 341/2004 modificată prin OUG 95/2014 stipulează că tratamentul ambulatoriu și spitalicesc sunt, pentru ei, gratuite.**
4. Între timp, nu numai că celelalte categorii socio-profesionale au primit înapoi drepturile tăiate dar au apărut noi legi prin care au crescut puternic salariile și pensiile, au apărut noi categorii de indemnizații suplimentare la pensii – unele, de care beneficiază 155.842 pensionari speciali, catalogate de societatea civilă ca nesimțite, au fost declarate neconstituționale prin Decizia 873/2016 a CCR - alte drepturi și alocații au crescut simțitor, rod al dezvoltării economice a României. Ponegriți ciclic de o presă dușmănoasă, **revoluționarii au devenit in corpore paria societății românești.** Nimeni nu-i susține, nimeni nu le ia apărarea, nimeni nu le mai recunoaște sacrificiile. Vocea lor a fost înăbușită după ce li s-a reproșat cu îngrâcnare niște privilegii de care nu au parte. S-a mers până acolo încât Mălin Bot, red.șef la ediția on-line a „României libere” a cerut parchetului, într-un articol de opinie publicat în octombrie 2016, arestarea celor 3506 de „luptători cu rol determinant” și aruncarea lor într-o închisoare construită special pentru ei. Nu ne-a lichidat Ceaușescu, se cere lichidarea revoluționarilor de însuși regimul democratic instaurat prin jertfa lor. Limbajul utilizat de presa stipendiată de cercuri politice interesate este specific nazismului sau presei comuniste din anii `50, care înfiera cu mânie proletară „dușmanii poporului”. Iată unde a ajuns România! Ne punem întrebarea: Unde au fost în decembrie 1989 cei care ne ponegresc și ne anatemizează astăzi, când străzile multor orașe erau scâldate în sânge, când mureau și erau răniți oameni ieșiți cu piepturile goale în fața tancurilor și mitralierelor? Sau de care parte a baricadei au fost ei? Este foarte adevărat - și noi înșine suntem revoltați – că în rândul revoluționarilor cu certificat au apărut mulți impostori. Aceasta datorită unor **secretari de stat corupți, unii în cârdășie cu președinți de asociații corupți,** care au transformat eliberarea certificatelor de revoluționar într-o afacere personală. Dar **acești secretari de stat au fost numiți politic,** au slujit partidul care i-a numit și s-au slujit pe ei înșiși. Unele asociații, inclusiv asociația noastră, au făcut de-a lungul anilor memorii în acest sens la SSPR, Parlament (CPRD), am publicat articole în presa scrisă, centrală și locală, am avut intervenții la radio și televiziune. Nu s-a făcut nimic!!! Dar existența unor impostori poate anula, oare, sacrificiul celor care au ieșit în stradă **înainte de fuga lui Ceaușescu,** iar unii au plătit cu sânge libertatea și democrația câștigate de întregul popor?!
5. Încercarea unor așa-zisi „istorici” născuți peste noapte, a unor „scriitori” foști ofițeri de securitate sau a unor „jurnaliști” cu epoleții aproape la vedere, de a convinge societatea că în decembrie 1989 a avut loc o lovitură de stat și nu o Revoluție se înscrie în acțiunea premedită de decredibilizare, de falsificare a istoriei astfel încât să fie șterse din

memoria poporului român conceptul de revoluție și revoluționari. Scopul - să nu fie culpabilizată armata care a tras în popor înainte de fuga lui Ceaușescu și, mai ales, să fie salvați cei care s-au aflat în spatele scenariului „teroriștii”. Se ignoră cu obstinație că o lovitură de stat presupune categoric existența unui grup de complotiști, de regulă militari, cu un program clar, care răstoarnă un monarh, un președinte sau un guvern corupt sau incompetent, dar păstrează intacte sistemul, modul și relațiile de producție. Comuniste sau capitaliste. Revoluția, o știe orice profesor de economie politică, aduce schimbări calitative profunde în societate, înseamnă schimbarea sistemului, a modului de producție și a relațiilor de producție. Este exact - și nimeni nu poate contesta asta - ce s-a întâmplat în România în decembrie 1989. În toate țările comuniste est-europene, schimbarea s-a făcut fără violență, prin „Revoluții de catifea” – un concept unanim acceptat și utilizat. Nimeni nu pronunță „lovituri de stat de catifea”. Totalitarismul ceaușist, de tip stalinist, nu putea fi înlăturat decât prin violență. Este adevărat, Ceaușescu a fugit cu un elicopter la sugestia lui Victor Stănculescu, care nu a făcut decât să aplice un plan de salvare a șefului statului aflat în pericol. O recunoaște el însuși în caietele sale de memorii. Manifestanții din Piața Palatului spărgeau deja geamurile de la parter ale sediului CC și năvăleau în clădire. Începând cu 16 decembrie 1989 Timișoara se afla în stradă, iar din 21 decembrie în stradă se aflau și cetățenii din București, Alba Iulia, Arad, Cugir, Sibiu, Cluj, Lugoj etc. Așadar dictatorul a fugit din fața poporului răsculat, nu din fața așa-zișilor complotiști, inventați de cei interesați să ascundă crimele Revoluției. Analiztii stipendiați de cercurile interesate „identifică” existența unei așa-zise lovituri de stat, cu acțiunile din ziua de 22 decembrie ale generalului Victor Atanasie Stănculescu, considerat autorul acesteia. Numai că însuși V.A.Stănculescu se dezice și contestă rolul său de inițiator sau executor al așa-zisei lovituri de stat. O face nu numai într-un interviu acordat lui Ion Cristoiu ci și în caietele sale, devenite parțial publice după moartea sa. Cităm: *„Eu mă grăbeam să găesc un lider politic, pentru că îmi dădeam seama că nu pot să fac ceea ce doream cu armata, pentru că generalii erau speriați, panicați. Nu mai puteam să contez pe o serie întreagă de generali, care umblau acum prin mulțime să spele rușinea represiunii.(...). Eram pregătit moral și profesional să preiau puterea în țară, să asigur tranziția și liniștirea populației dar, când am încercat să fac ceva, m-am lovit de incapacitatea generalilor, mai toți compromiși, de a acționa. (...) Am aflat că, la sediul Comitetului Central, Verdeț făcea lista guvernului și îi propusese lui Iliescu să fie ministru al culturii. Urmăream să văd cine va învinge. Eram sunat în permanență. (...) Eu l-am ales pe Iliescu. Mi s-a părut mai puțin periculos. Verdeț și Dăscălescu voiau să repună în funcțiune Marea Adunare Națională, ceea ce însemna al doilea pol de putere în stat.”*. În aceleași caiete generalul susține că el dorea gorbaciovizarea României, de aceea l-a preferat pe Ion Iliescu. Poporul, însuflețit de revoluționari, a dorit democrația adevărată nu contrafăcută, libertatea deplină nu gorbaciovizarea, și un stat de drept aflat în slujba tuturor. Adăugăm faptul că, în dimineața lui 22 decembrie 1989, după ce s-a întors de la

Timișoara, Stănculescu și-a pus piciorul în ghips, pentru a nu fi forțat să se implice în reprimarea mulțimii și în București. **Ce lider de complot își pune piciorul în ghips chiar în ziua în care, chipurile, s-a pregătit să dea lovitura de stat?**

Când Parlamentul a votat Legea Recunoștinței (341/2004) a făcut-o **nu la cererea revoluționarilor** ci apreciind, desigur, că este în firea popoarelor să-și răsplătească eroii.

Dna Ministru

OUG 95/2014, cu toate imperfecțiunile ei, a încercat să discearnă și categoria „Răniților” și „Eroilor-Martiri”, dat fiind că **cel puțin jumătate dintre aceștia au fost răniți sau uciși din întâmplare, fără să participe la revoluție, sau au fost răniți fără legătură cu evenimentele din decembrie 1989**. Există milițieni bătuți de populație, unii aflați de cealaltă parte a baricadei (în jud. Alba sunt 14 foști milițieni cu titlu de „Rănit”), sau răniți în accidente rutiere fără legătură cu revoluția, aflați pe stradă cu treburi obișnuite, victime ale unor încăierări de stradă în timpul sărbătorilor de Crăciun etc., care au titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989” cu grad de „Rănit” **căroră nu le-au fost suspendate indemnizațiile nici azi**. Trebuie precizat că OUG 95/2014 a făcut lumină și în această privință, stipulând că „răniți” în sensul Legii 341/2004 sunt cei **răniți de glonț sau de mijloace de luptă identificate, în situații bine documentate**. Din păcate fostul secretar de stat nu a găsit timp să verifice dosarele și să aplice și aceste articole din OUG. Avem o **PROPUNERE IMPORTANTĂ**: Dacă cineva dorește să acorde compensații pentru răniții din întâmplare, ușor detectabili după dosare, **să se dea o altă lege, numai pentru aceștia**. Nu trebuie să fie numiți „Revoluționari cu merite deosebite, cu grad de „Rănit” și să primească drepturi potrivit Legii 341/2004. Așadar **nici OUG 95/2014 nu este respectată**, după cum nu este respectată, de 6 ani, nici Legea 341/2004. Nădăjduim, că veți analiza cu atenție cele prezentate și veți dispune respectarea Legii 341/2004 modificată prin OUG 95/2014. Este nevoie de numirea unui secretar de stat competent și cu adevărat responsabil. Vă rugăm totodată respectuos să ne prezentați în scris poziția Guvernului față de situația revoluționarilor, respectiv față de problemele semnalate.

Asociația 21 Decembrie 1989 Alba Iulia (Oraș Erou-Martir)

Președinte

Președinte executiv

Ec. Mihai Babițchi

Gheorghe Büköş

A/PNL/1097 /11.09.2018

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Nr. 5112A/11.09.2018

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

e-mail: pnl@cdep.ro

INTREBARE

Adresată: **Domnului Eugen Orlando TEODOROVICI**

Ministrul Finanțelor Publice

De către: **Deputat Florin-Claudiu ROMAN,**

Grupul parlamentar al PNL – Circumscripția electorală nr.1 - ALBA

Obiectul interpelării: Memoriu din partea asociațiilor de revoluționari

Stimate domnule ministru,

Vă supun atenției memoriul primit la cabinetul meu parlamentar din partea asociațiilor de revoluționari, care vă este destinat dumneavoastră. Astfel, asociațiile de revoluționari doresc să vă atenționeze asupra situației nedrepte în care se regăsesc în prezent membrii acestora cu privire la drepturile care li se cuvin prin prevederile Legii 341/2014 și care, deși le-au fost tăiate "provizoriu", odată cu cele ale altor categorii sociale, în perioada crizei din 2009-2010, aceștia au rămas singura categorie socială căreia nu i s-au mai returnat ulterior drepturile respective.

Menționez faptul ca acest subiect a fost adus în atenția dvs prin 4 întrebări similare care au rămas fără un răspuns pe care erați obligată să mi le furnizați în baza atributului de control parlamentar statuat prin Regulamentul Camerei Deputaților și prin Constituție.

Vă rog, domnule ministru, să înaintați spre competență și soluționare memoriul atașat.

Solicitez răspuns scris.

Cu stimă,

Florin ROMAN

deputat PNL de ALBA

Către

MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE

Domnului Ministru

Eugen Orlando TEODOROVICI

Asociațiile de revoluționari sunt conștiente de responsabilitatea uriașă pe care v-ați asumat-o. Cu toate acestea dorim să vă atenționăm asupra situației nedrepte, inadmisibile în care se află în prezent revoluționarii din România. Ei sunt **singura categorie socială, absolut singura, care nu a primit înapoi NIMIC din drepturile stipulate în Legea 341/2004, tăiate „provizoriu” – ca o măsură de criză - de Guvernul Boc în anul 2012. Și, tot singura, care nu a inițiat măsuri de protest în stradă**, pentru a primi drepturile stipulate în Legea Recunoștinței. Așteptăm decizia dumneavoastră înainte de a hotărâ ce vom face și în continuare. Anual, în preajma votării bugetului pentru anul următor, o presă agresivă, manipuloare, dușmănoasă, stipendiată de cercuri politice interesate, dezinformează, otrăvește opinia publică cu „informații” false despre zecile de mii lei indemnizații primite de revoluționari (desi nu le-au mai primit de șase ani) și alte așa-zise privilegii, stipulate într-adevăr de „Legea Recunoștinței”, dar de care au beneficiat doar circa 5% dintre ei. Se poate ușor verifica! Este necesară o reconsiderare a poziției oficiale, de la care pleacă cifrele incorecte servite opiniei publice. Explicităm:

1. Deși Legea 341/2004 este în vigoare, prin ordonanțe succesive, indemnizațiile primite de „Luptătorii cu merite deosebite” (majoritari în lege) au fost suspendate începând cu anul 2012, iar în cele din urmă anulate prin OUG 95/2014. Pentru mulți dintre ei această indemnizație a reprezentat singura sursă de venit, garanție a creditelor luate pentru cumpărarea de locuințe. Ca urmare băncile au aruncat în stradă revoluționari pentru neplata ratelor la credite, iar câțiva s-au sinucis datorită acestui lucru. Vă putem da o listă cu aceștia. OUG 95/2014 a introdus o nouă categorie, „Luptător cu Rol Determinant”, singura cu drept de indemnizație. După reanalizarea dosarelor, au primit această titulatură doar 3506 revoluționari din circa 11.400 de „Luptători cu merite deosebite”, existenți statistic în anul 2014.
2. Deși prin OUG 95/2014 s-a pus de acord indicatorul de referință (salariul mediu) pentru calculul indemnizației stipulate în Legea 341/2004 cu cel din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat (începând cu anul 2011 indicatorul de referință a fost câștigul mediu salarial dar Casa de Pensii nu a ținut cont de modificarea indicatorului și, abuziv, a făcut calculele în funcție de vechiul indicator), după numai trei săptămâni guvernul de atunci a dat OG 1/19.01.2015 prin care valoarea indemnizației a fost stabilită pentru anul 2015...tot la nivelul salariului mediu din 2010 ($1836 \times 1,1 = 2020$ lei). Iar pentru anul 2016 s-a folosit aceeași tehnică, adică ...s-a menținut la nivelul lunii decembrie din anul anterior. Guvernul

Cioloș a continuat pe aceeași linie și în ultima OUG a stabilit indemnizația acordată revoluționarilor (a celor care o mai primesc) în anul 2017...la nivelul lunii decembrie 2016.

3. **Revoluționarii sunt singura categorie socială sau socio-profesională, cărora li se reține CAS din indemnizație (artiștii, scriitorii, actorii, foștii deținuți politici, arhitecții etc. nu plătesc CAS din indemnizații), deși Legea 341/2004 modificată prin OUG 95/2014 stipulează că tratamentul ambulatoriu și spitalicesc sunt, pentru ei, gratuite.**
4. Între timp, nu numai că celelalte categorii socio-profesionale au primit înapoi drepturile tăiate dar au apărut noi legi prin care au crescut puternic salariile și pensiile, au apărut noi categorii de indemnizații suplimentare la pensii – unele, de care beneficiază 155.842 pensionari speciali, catalogate de societatea civilă ca nesimțite, au fost declarate neconstituționale prin Decizia 873/2016 a CCR - alte drepturi și alocații au crescut simțitor, rod al dezvoltării economice a României. Ponegriți ciclic de o presă dușmănoasă, **revoluționarii au devenit în corpore paria societății românești**. Nimeni nu-i susține, nimeni nu le ia apărarea, nimeni nu le mai recunoaște sacrificiile. Vocea lor a fost înnăbușită după ce li s-a reproșat cu încredințare niște privilegii de care nu au parte. S-a mers până acolo încât Mălin Bot, red.șef la ediția on-line a „României libere” a cerut parchetului, într-un articol de opinie publicat în octombrie 2016, arestarea celor 3506 de „luptători cu rol determinant” și aruncarea lor într-o închisoare construită special pentru ei. Nu ne-a lichidat Ceaușescu, se cere lichidarea revoluționarilor de însuși regimul democratic instaurat prin jertfa lor. Limbajul utilizat de presa stipendiată de cercuri politice interesate este specific nazismului sau presei comuniste din anii '50, care înfiera cu mânie proletară „dușmanii poporului”. Iată unde a ajuns România! Ne punem întrebarea: Unde au fost în decembrie 1989 cei care ne ponegresc și ne anatemizează astăzi, când străzile multor orașe erau scăldate în sânge, când mureau și erau răniți oameni ieșiți cu piepturile goale în fața tancurilor și mitralierelor? Sau de care parte a baricadei au fost ei? Este foarte adevărat - și noi înșine suntem revoltați – că în rândul revoluționarilor cu certificat au apărut mulți impostori. Aceasta **datorită unor secretari de stat corupți, unii în cârdășie cu președinți de asociații corupți**, care au transformat eliberarea certificatelor de revoluționar într-o afacere personală. Dar **acești secretari de stat au fost numiți politic**, au slujit partidul care i-a numit și s-au slujit pe ei înșiși. Unele asociații, inclusiv asociația noastră, au făcut de-a lungul anilor memorii în acest sens la SSPR, Parlament (CPRD), am publicat articole în presa scrisă, centrală și locală, am avut intervenții la radio și televiziune. Nu s-a făcut nimic!!! Dar existența unor impostori poate anula, oare, sacrificiul celor care au ieșit în stradă **înainte de fuga lui Ceaușescu**, iar unii au plătit cu sânge libertatea și democrația câștigate de întregul popor?!
5. Încercarea unor așa-ziși „istorici” născuți peste noapte, a unor „scriitori” foști ofițeri de securitate sau a unor „jurnaliști” cu epoleții aproape la vedere, de a convinge societatea că în decembrie 1989 a avut loc o lovitură de stat și nu o Revoluție se înscrie în acțiunea premeditată de decredibilizare, de falsificare a istoriei astfel încât să fie șterse din

memoria poporului român conceptul de revoluție și revoluționari. Scopul - să nu fie culpabilizată armata care a tras în popor înainte de fuga lui Ceaușescu și, mai ales, să fie salvați cei care s-au aflat în spatele scenariului „teroriști”. Se ignoră cu obstinație că o lovitură de stat presupune categoric existența unui grup de complotiști, de regulă militari, cu un program clar, care răstoarnă un monarh, un președinte sau un guvern corupt sau incompetent, dar păstrează intacte sistemul, modul și relațiile de producție. Comuniste sau capitaliste. Revoluția, o știe orice profesor de economie politică, aduce schimbări calitative profunde în societate, înseamnă schimbarea sistemului, a modului de producție și a relațiilor de producție. Este exact - și nimeni nu poate contesta asta - ce s-a întâmplat în România în decembrie 1989. În toate țările comuniste est-europene, schimbarea s-a făcut fără violență, prin „Revoluții de catifea” – un concept unanim acceptat și utilizat. Nimeni nu pronunță „lovituri de stat de catifea”. Totalitarismul ceaușist, de tip stalinist, nu putea fi înlăturat decât prin violență. Este adevărat, Ceaușescu a fugit cu un elicopter la sugestia lui Victor Stănculescu, care nu a făcut decât să aplice un plan de salvare a șefului statului aflat în pericol. O recunoaște el însuși în caietele sale de memorii. Manifestanții din Piața Palatului spărgeau deja geamurile de la parter ale sediului CC și năvăleau în clădire. Începând cu 16 decembrie 1989 Timișoara se afla în stradă, iar din 21 decembrie în stradă se aflau și cetățenii din București, Alba Iulia, Arad, Cugir, Sibiu, Cluj, Lugoj etc. Așadar dictatorul a fugit din fața poporului răsculat, nu din fața așa-zișilor complotiști, inventați de cei interesați să ascundă crimele Revoluției. Analiztii stipendiați de cercurile interesate „identifică” existența unei așa-zise lovituri de stat, cu acțiunile din ziua de 22 decembrie ale generalului Victor Atanasie Stănculescu, considerat autorul acesteia. Numai că însuși V.A.Stănculescu se dezice și contestă rolul său de inițiator sau executor al așa-zisei lovituri de stat. O face nu numai într-un interviu acordat lui Ion Cristoiu ci și în caietele sale, devenite parțial publice după moartea sa. Cităm: *„Eu mă grăbeam să găsesc un lider politic, pentru că îmi dădeam seama că nu pot să fac ceea ce doream cu armata, pentru că generalii erau speriați, panicați. Nu mai puteam să contez pe o serie întreagă de generali, care umblau acum prin mulțime să spele rușinea represiunii.(...). Eram pregătit moral și profesional să preiau puterea în țară, să asigur tranziția și liniștirea populației dar, când am încercat să fac ceva, m-am lovit de incapacitatea generalilor, mai toți compromiși, de a acționa. (...) Am aflat că, la sediul Comitetului Central, Verdeț făcea lista guvernului și îi propusese lui Iliescu să fie ministru al culturii. Urmăream să văd cine va învinge. Eram sunat în permanență. (...) Eu l-am ales pe Iliescu. Mi s-a părut mai puțin periculos. Verdeț și Dăscălescu voiau să repună în funcțiune Marea Adunare Națională, ceea ce însemna al doilea pol de putere în stat.”*. În aceleași caiete generalul susține că el dorea gorbaciovizarea României, de aceea l-a preferat pe Ion Iliescu. Poporul, însuflețit de revoluționari, a dorit democrația adevărată nu contrafăcută, libertatea deplină nu gorbaciovizarea, și un stat de drept aflat în slujba tuturor. Adăugăm faptul că, în dimineața lui 22 decembrie 1989, după ce s-a întors de la

Timișoara, Stănculescu și-a pus piciorul în ghips, pentru a nu fi forțat să se implice în reprimarea mulțimii și în București. **Ce lider de complot își pune piciorul în ghips chiar în ziua în care, chipurile, s-a pregătit să dea lovitura de stat?**

Când Parlamentul a votat Legea Recunoștinței (341/2004) a făcut-o **nu la cererea revoluționarilor** ci apreciind, desigur, că este în firea popoarelor să-și răsplătească eroii.

Dle Ministru

OUG 95/2014, cu toate imperfecțiunile ei, a încercat să discearnă și categoria „Răniților” și „Eroilor-Martiri”, dat fiind că **cel puțin jumătate dintre aceștia au fost răniți sau uciși din întâmplare, fără să participe la revoluție, sau au fost răniți fără legătură cu evenimentele din decembrie 1989**. Există milițieni bătuți de populație, unii aflați de cealaltă parte a baricadei (în jud. Alba sunt 14 foști milițieni cu titlu de „Rănit”), sau răniți în accidente rutiere fără legătură cu revoluția, aflați pe stradă cu treburi obișnuite, victime ale unor încăierări de stradă în timpul sărbătorilor de Crăciun etc., care au titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989” cu grad de „Rănit” **căroră nu le-au fost suspendate indemnizațiile nici azi**. Trebuie precizat că OUG 95/2014 a făcut lumină și în această privință, stipulând că „răniți” în sensul Legii 341/2004 sunt cei **răniți de glonț sau de mijloace de luptă identificate, în situații bine documentate**. Din păcate fostul secretar de stat nu a găsit timp să verifice dosarele și să aplice și aceste articole din OUG. Avem o **PROPUNERE IMPORTANTĂ**: Dacă cineva dorește să acorde compensații pentru răniții din întâmplare, ușor detectabili după dosare, **să se dea o altă lege, numai pentru aceștia**. Nu trebuie să fie numiți „Revoluționari cu merite deosebite, cu grad de „Rănit” și să primească drepturi potrivit Legii 341/2004. Așadar **nici OUG 95/2014 nu este respectată**, după cum nu este respectată, de 6 ani, nici Legea 341/2004. Nădăjduim, că veți analiza cu atenție cele prezentate și veți dispune respectarea Legii 341/2004 modificată prin OUG 95/2014. Este nevoie de numirea unui secretar de stat competent și cu adevărat responsabil. Vă rugăm totodată respectuos să ne prezentați în scris poziția Guvernului față de situația revoluționarilor, respectiv față de problemele semnalate.

Asociația 21 Decembrie 1989 Alba Iulia (Oraș Erou-Martir)

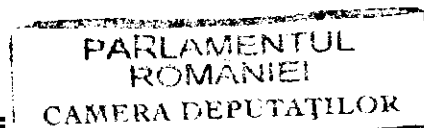
Președinte

Președinte executiv

Ec. Mihai Babițchi

Gheorghe Büköş

A/PAC/1098/1092018

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Nr. 5112A/11.09.2018

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

e-mail: pnl@cdep.ro

INTREBARE

Adresată: Domnei Ioana-Andreea Lambru

Secretar General al Guvernului

De către: Deputat Florin-Claudiu ROMAN,

Grupul parlamentar al PNL – Circumscripția electorală nr.1 - ALBA

Obiectul interpelării: Memoriu din partea asociațiilor de revoluționari

Stimată doamnă ministru,

Vă supun atenției memoriul primit la cabinetul meu parlamentar din partea asociațiilor de revoluționari, care vă este destinat dumneavoastră. Astfel, asociațiile de revoluționari doresc să vă atenționeze asupra situației nedrepte în care se regăsesc în prezent membrii acestora cu privire la drepturile care li se cuvin prin prevederile Legii 341/2014 și care, deși le-au fost tăiate "provizoriu", odată cu cele ale altor categorii sociale, în perioada crizei din 2009-2010, aceștia au rămas singura categorie socială căreia nu i s-au mai returnat ulterior drepturile respective.

Vă rog, doamna ministru, să înaintați spre competentă și soluționare memoriul atașat.

Solicitez răspuns scris.

Cu stimă,

Florin ROMAN

deputat PNL de ALBA

Către

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Doamnei Ministru

Ioana-Andreea LAMBRU

Asociațiile de revoluționari sunt conștiente de responsabilitatea uriașă pe care v-ați asumat-o. Cu toate acestea dorim să vă atenționăm asupra situației nedrepte, inadmisibile în care se află în prezent revoluționarii din România. Ei sunt **singura categorie socială, absolut singura, care nu a primit înapoi NIMIC din drepturile stipulate în Legea 341/2004, tăiate „provizoriu” – ca o măsură de criză - de Guvernul Boc în anul 2012. Și, tot singura, care nu a inițiat măsuri de protest în stradă**, pentru a primi drepturile stipulate în Legea Recunoștinței. Așteptăm decizia dumneavoastră înainte de a hotărâ ce vom face și în continuare. Anual, în preajma votării bugetului pentru anul următor, o presă agresivă, manipuloare, dușmănoasă, stipendiată de cercuri politice interesate, dezinformează, otrăvește opinia publică cu „informații” false despre zecile de mii lei indemnizații primite de revoluționari (deși nu le-au mai primit de șase ani) și alte așa-zise privilegii, stipulate într-adevăr de „Legea Recunoștinței”, dar de care au beneficiat doar circa 5% dintre ei. Se poate ușor verifica! Este necesară o reconsiderare a poziției oficiale, de la care pleacă cifrele incorecte servite opiniei publice. Explicităm:

1. Deși Legea 341/2004 este în vigoare, prin ordonanțe succesive, indemnizațiile primite de „Luptătorii cu merite deosebite” (majoritari în lege) au fost suspendate începând cu anul 2012, iar în cele din urmă anulate prin OUG 95/2014. Pentru mulți dintre ei această indemnizație a reprezentat singura sursă de venit, garanție a creditelor luate pentru cumpărarea de locuințe. Ca urmare băncile au aruncat în stradă revoluționari pentru neplata ratelor la credite, iar câțiva s-au sinucis datorită acestui lucru. Vă putem da o listă cu aceștia. OUG 95/2014 a introdus o nouă categorie, „Luptător cu Rol Determinant”, singura cu drept de indemnizație. După reanalizarea dosarelor, au primit această titlatură doar 3506 revoluționari din circa 11.400 de „Luptători cu merite deosebite”, existenți statistic în anul 2014.
2. Deși prin OUG 95/2014 s-a pus de acord indicatorul de referință (salariul mediu) pentru calculul indemnizației stipulate în Legea 341/2004 cu cel din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat (începând cu anul 2011 indicatorul de referință a fost câștigul mediu salarial dar Casa de Pensii nu a ținut cont de modificarea indicatorului și, abuziv, a făcut calculele în funcție de vechiul indicator), după numai trei săptămâni guvernul de atunci a dat OG 1/19.01.2015 prin care valoarea indemnizației a fost stabilită pentru anul 2015...tot la nivelul salariului mediu din 2010 ($1836 \times 1,1 = 2020$ lei). Iar pentru anul 2016 s-a folosit aceeași tehnică, adică ...s-a menținut la nivelul lunii decembrie din anul anterior. Guvernul

Cioloș a continuat pe aceeași linie și în ultima OUG a stabilit indemnizația acordată revoluționarilor (a celor care o mai primesc) în **anul 2017**...la nivelul lunii decembrie 2016.

3. **Revoluționarii sunt singura categorie socială sau socio-profesională, cărora li se reține CAS din indemnizație (artiștii, scriitorii, actorii, foștii deținuți politici, arhitecții etc. nu plătesc CAS din indemnizații), deși Legea 341/2004 modificată prin OUG 95/2014 stipulează că tratamentul ambulatoriu și spitalicesc sunt, pentru ei, gratuite.**
4. Între timp, nu numai că celelalte categorii socio-profesionale au primit înapoi drepturile tăiate dar au apărut noi legi prin care au crescut puternic salariile și pensiile, au apărut noi categorii de indemnizații suplimentare la pensii – unele, de care beneficiază 155.842 pensionari speciali, catalogate de societatea civilă ca nesimțite, au fost declarate neconstituționale prin Decizia 873/2016 a CCR - alte drepturi și alocații au crescut simțitor, rod al dezvoltării economice a României. Ponegriți ciclic de o presă dușmănoasă, **revoluționarii au devenit in corpore paria societății românești**. Nimeni nu-i susține, nimeni nu le ia apărarea, nimeni nu le mai recunoaște sacrificiile. Vocea lor a fost înnăbușită după ce li s-a reproșat cu încrâncenare niște privilegii de care nu au parte. S-a mers până acolo încât Mălin Bot, red.șef la ediția on-line a „României libere” a cerut parchetului, într-un articol de opinie publicat în octombrie 2016, arestarea celor 3506 de „luptători cu rol determinant” și aruncarea lor într-o închisoare construită special pentru ei. Nu ne-a lichidat Ceaușescu, se cere lichidarea revoluționarilor de însuși regimul democratic instaurat prin jertfa lor. Limbajul utilizat de presa stipendiată de cercuri politice interesate este specific nazismului sau presei comuniste din anii `50, care înfiera cu mânie proletară „dușmanii poporului”. Iată unde a ajuns România! Ne punem întrebarea: Unde au fost în decembrie 1989 cei care ne ponegresc și ne anatemizează astăzi, când străzile multor orașe erau scăldate în sânge, când mureau și erau răniți oameni ieșiți cu piepturile goale în fața tancurilor și mitralierelor? Sau de care parte a baricadei au fost ei? Este foarte adevărat - și noi înșine suntem revoltați – că în rândul revoluționarilor cu certificat au apărut mulți impostori. Aceasta **datorită unor secretari de stat corupți, unii în cârdășie cu președinți de asociații corupți**, care au transformat eliberarea certificatelor de revoluționar într-o afacere personală. Dar **acești secretari de stat au fost numiți politic**, au slujit partidul care i-a numit și s-au slujit pe ei înșiși. Unele asociații, inclusiv asociația noastră, au făcut de-a lungul anilor memorii în acest sens la SSPR, Parlament (CPRD), am publicat articole în presa scrisă, centrală și locală, am avut intervenții la radio și televiziune. Nu s-a făcut nimic!!! Dar existența unor impostori poate anula, oare, sacrificiul celor care au ieșit în stradă **înainte de fuga lui Ceaușescu**, iar unii au plătit cu sânge libertatea și democrația câștigate de întregul popor?!
5. Încercarea unor așa-ziși „istorici” născuți peste noapte, a unor „scriitori” foști ofițeri de securitate sau a unor „jurnaliști” cu epoleții aproape la vedere, de a convinge societatea că în decembrie 1989 a avut loc o lovitură de stat și nu o Revoluție se înscrie în acțiunea premedită de decredibilizare, de falsificare a istoriei astfel încât să fie șterse din

memoria poporului român conceptul de revoluție și revoluționari. Scopul - să nu fie culpabilizată armata care a tras în popor înainte de fuga lui Ceaușescu și, mai ales, să fie salvați cei care s-au aflat în spatele scenariului „teroriștii”. Se ignoră cu obstinație că o lovitură de stat presupune categoric existența unui grup de complotiști, de regulă militari, cu un program clar, care răstoarnă un monarh, un președinte sau un guvern corupt sau incompetent, dar păstrează intacte sistemul, modul și relațiile de producție. Comuniste sau capitaliste. Revoluția, o știe orice profesor de economie politică, aduce schimbări calitative profunde în societate, înseamnă schimbarea sistemului, a modului de producție și a relațiilor de producție. Este exact - și nimeni nu poate contesta asta - ce s-a întâmplat în România în decembrie 1989. În toate țările comuniste est-europene, schimbarea s-a făcut fără violență, prin „Revoluții de catifea” – un concept unanim acceptat și utilizat. Nimeni nu pronunță „lovituri de stat de catifea”. Totalitarismul ceaușist, de tip stalinist, nu putea fi înlăturat decât prin violență. Este adevărat, Ceaușescu a fugit cu un elicopter la sugestia lui Victor Stănculescu, care nu a făcut decât să aplice un plan de salvare a șefului statului aflat în pericol. O recunoaște el însuși în caietele sale de memorii. Manifestanții din Piața Palatului spărgeau deja geamurile de la parter ale sediului CC și năvăleau în clădire. Începând cu 16 decembrie 1989 Timișoara se afla în stradă, iar din 21 decembrie în stradă se aflau și cetățenii din București, Alba Iulia, Arad, Cugir, Sibiu, Cluj, Lugoj etc. Așadar dictatorul a fugit din fața poporului răsculat, nu din fața așa-zisilor complotiști, inventați de cei interesați să ascundă crimele Revoluției. Analiștii stipendiați de cercurile interesate „identifică” existența unei așa-zise lovituri de stat, cu acțiunile din ziua de 22 decembrie ale generalului Victor Atanasie Stănculescu, considerat autorul acesteia. Numai că însuși V.A.Stănculescu se dezice și contestă rolul său de inițiator sau executor al așa-zisei lovituri de stat. O face nu numai într-un interviu acordat lui Ion Cristoiu ci și în caietele sale, devenite parțial publice după moartea sa. Cităm: *„Eu mă grăbeam să găsesc un lider politic, pentru că îmi dădeam seama că nu pot să fac ceea ce doream cu armata, pentru că generalii erau speriați, panicați. Nu mai puteam să contez pe o serie întreagă de generali, care umblau acum prin mulțime să spele rușinea represiunii.(...). Eram pregătit moral și profesional să preiau puterea în țară, să asigur tranziția și liniștirea populației dar, când am încercat să fac ceva, m-am lovit de incapacitatea generalilor, mai toți compromiși, de a acționa. (...) Am aflat că, la sediul Comitetului Central, Verdeț făcea lista guvernului și îi propusese lui Iliescu să fie ministru al culturii. Urmăream să văd cine va învinge. Eram sunat în permanență. (...) Eu l-am ales pe Iliescu. Mi s-a părut mai puțin periculos. Verdeț și Dăscălescu voiau să repună în funcțiune Marea Adunare Națională, ceea ce însemna al doilea pol de putere în stat.”* În aceleași caiete generalul susține că el dorea gorbaciovizarea României, de aceea l-a preferat pe Ion Iliescu. Poporul, însuflețit de revoluționari, a dorit democrația adevărată nu contrafăcută, libertatea deplină nu gorbaciovizarea, și un stat de drept aflat în slujba tuturor. Adăugăm faptul că, în dimineața lui 22 decembrie 1989, după ce s-a întors de la

Timișoara, Stănculescu și-a pus piciorul în ghips, pentru a nu fi forțat să se implice în reprimarea mulțimii și în București. **Ce lider de complot își pune piciorul în ghips chiar în ziua în care, chipurile, s-a pregătit să dea lovitura de stat?**

Când Parlamentul a votat Legea Recunoștinței (341/2004) a făcut-o **nu la cererea revoluționarilor** ci apreciind, desigur, că este în firea popoarelor să-și răsplătească eroii.

Dle Ministru

OUG 95/2014, cu toate imperfecțiunile ei, a încercat să discearnă și categoria „Răniților” și „Eroilor-Martiri”, dat fiind că **cel puțin jumătate dintre aceștia au fost răniți sau uciși din întâmplare, fără să participe la revoluție, sau au fost răniți fără legătură cu evenimentele din decembrie 1989**. Există milițieni bătuți de populație, unii aflați de cealaltă parte a baricadei (în jud. Alba sunt 14 foști milițieni cu titlu de „Rănit”), sau răniți în accidente rutiere fără legătură cu revoluția, aflați pe stradă cu treburi obișnuite, victime ale unor încăierări de stradă în timpul sărbătorilor de Crăciun etc., care au titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989” cu grad de „Rănit” **căroră nu le-au fost suspendate indemnizațiile nici azi**. Trebuie precizat că OUG 95/2014 a făcut lumină și în această privință, stipulând că „răniți” în sensul Legii 341/2004 sunt cei **răniți de glonț sau de mijloace de luptă identificate, în situații bine documentate**. Din păcate fostul secretar de stat nu a găsit timp să verifice dosarele și să aplice și aceste articole din OUG. Avem o **PROPUNERE IMPORTANTĂ**: Dacă cineva dorește să acorde compensații pentru răniții din întâmplare, ușor detectabili după dosare, **să se dea o altă lege, numai pentru aceștia**. Nu trebuie să fie numiți „Revoluționari cu merite deosebite, cu grad de „Rănit” și să primească drepturi potrivit Legii 341/2004. Așadar **nici OUG 95/2014 nu este respectată**, după cum nu este respectată, de 6 ani, nici Legea 341/2004. Nădăjduim, că veți analiza cu atenție cele prezentate și veți dispune respectarea Legii 341/2004 modificată prin OUG 95/2014. Este nevoie de numirea unui secretar de stat competent și cu adevărat responsabil. Vă rugăm totodată respectuos să ne prezentați în scris poziția Guvernului față de situația revoluționarilor, respectiv față de problemele semnalate.

Asociația 21 Decembrie 1989 Alba Iulia (Oraș Erou-Martir)

Președinte

Președinte executiv

Ec. Mihai Babițchi

Gheorghe Büköş